

- 2) Artykuł 21 TFUE i art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do okresów poprzedzających nabycie przez dziecko będące obywatelem Unii prawa stałego pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, zarówno to dziecko, gdy o prawo pobytu dla niego wnosi się na podstawie tego art. 7 ust. 1 lit. b), jak i rodzic sprawujący faktycznie pieczę nad nim, są zobowiązani do posiadania pełnego ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.09.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 marca 2022 r. – Komisja Europejska/Rada Unii Europejskiej
(Sprawa C-275/20) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja (UE) 2020/470 – Przedłużenie okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony – Proceduralna podstawa prawna – Artykuł 218 ust. 7 TFUE – Procedura i zasada głosowania mające zastosowanie]

(2022/C 171/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, M. Afonso i D. Schaffrin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Plaza García i B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: J.-L. Carré, T. Stehelin, E. de Moustier i A. Daniel, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M.K. Bulterman, C.S. Schillemans i J. Langer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (UE) 2020/470 z dnia 25 marca 2020 r. dotyczącej przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony.
- 2) Skutki decyzji 2020/470 zostają utrzymane w mocy do czasu usunięcia stwierdzonych przyczyn nieważności.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Francuska i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2020.